

* مشارکت پیامبر صلی الله علیه و سلم در بازسازی کعبه ، و قضیه ی داوری

کعبه نخستین خانه ای است که به نام خداوند به قصد پرستش ، توحید و یکتاپرستی ساخته شد. ابراهیم علیه السلام پس از تحمل رنج های بسیار در مبارزه با بت پرستی و جهل و نادانی ، کعبه را به دستور خداوند ، بنا کرد. پس از آن ، کعبه با سوانحی روبرو شد که ساختمان آن را سست کرد و دیوارهایش به سبب آن ترک برداشت. یکی از سوانح ، سیل خروشان بود که چند سال قبل از بعثت ، مکه را در بر گرفت . محمد سی و پنج ساله بود که قریش به بنای کعبه اقدام نمود . با توجه به روایت های تاریخی ، محمد به همراه عمویش ، عباس ، در بازسازی کعبه مشارکت داشتند و سنگ می آوردند . بعد از بازسازی کعبه ، نوبت نصب حجرالاسود رسید و از آنجا که نصب حجرالاسود توسط هر قبیله ای صورت می گرفت ، برای آن قبیله امتیاز خاصی محسوب می گردید ؛ لذا اختلاف قبایل مختلف با یکدیگر آغاز گردید و اگر « ابو امیه مخزومی» نبود ، نزدیک بود با یکدیگر وارد جنگ شوند . او گفت : نخستین کسی که وارد مسجد می شود درباره ی اختلافی که در میان شما پیش آمده است حکم و داور قرار دهید ، آنها پذیرفتند و اولین شخصی که وارد مسجد شد ، محمد بود . وقتی او را دیدند گفتند : محمد امین است ، داوری و حکمیت او را قبول داریم ؛ ایشان پارچه ای خواست و حجرالاسود را با دست های خود در آن گذاشت و سپس به سران قوم گفت : هر کدام گوشه ای از پارچه را بگیرند و بلند کنند ، آنگاه آن را با دستان خود در محلش قرار داد و سپس بقیه کار ادامه یافت . با این روش حکیمانه و بی نظیر ، فتنه جنگ را از قریش دفع نمود. در اقدام پیامبر برای خاموش کردن آتش فتنه هنگام بازسازی کعبه ، چهار واقعیت به طور برجسته نمایان می شوند : ۱- مثبت نگری پیامبر به عنوان هدف اساسی در بازسازی کعبه ۲- حکمت پیامبر در تدبیر کارها آن هم در بین مردمی که هرگاه درگیری و نزاع بین آنها روی می داد ، قبل از فروشاندن آن ، خون های زیادی ریخته می شد . ۳- جایگاه والای محمد بین مردان قریش آشکار می شود ، چون نزد آنها به امین مشهور بود. ۴- شگفتی و تعجب در انکار و لجاجتی است که قلب های این مردم را فرا گرفت . پیامبر پس از اینکه رسالت را از طرف خداوند دریافت و به تبلیغ آن اقدام کرد ، آنها با تکذیب و اذیت کردن ، با ایشان روبرو شدند.

ادامه دارد...